

Křížová cesta pro žáky staršího školního věku

Tato křížová cesta je modlitba francouzského kněze P. Guy Gilberta, který se věnuje mládeži stojící na okraji společnosti. Otec Gilbert je autorem několika knih, z nichž byly u nás přeloženy a vydány dva tituly: BRATR VYVRŽENÝCH a AŽ DO KRAJNOSTI. Protože „být na okraji“ se už týká i naší mládeže - a to v míře větší, než jsme si ochotni přiznat — zapojme se do proudu modliteb, které všechnu naši mládež předcházejí a provázejí. Prosme, aby jejich cesty vedly k Pánu bez dlouhých a bolestných oklik.

1. Ježíš je souzen

Obličejе všech mužů i žen týraných pro svou víru a své názory a za svá provinění jsou obličejе Kristovy. Odsouzení na smrt znovu prožívají Kristovo utrpení.

PANE, vzpomeň si na každý ten obličej. Buď jim světlem v propasti utrpení, ve kterém žijí. A vzpomeň si také na jejich katy a soudce. Nebyl bych křesťan, kdybych se také za ně nemodlil.

2. Ježíš přijímá kříž

Když trpíme příliš mnoho, Kristus už není vedle nás. Na zemi už není čtveřice stop – našich a jeho. Ale jedny stopy – Kristovy. On nás nese.

PANE, Kristus není nikdy tolik s námi, jako když jsme na dně propasti. Teď je přednostně v Súdánu. Je všude, kde lidi ponižují, drtí a přezírají.

Pane, ať náš každodenní malý kříž pomáhá národům najít místo, kde by hlavu složily.

3. Ježíš padá pod křížem poprvé

Často se necháme nacytat na vnější zdání. Všechno, co je krásné, velké, mladé a silné, je velebeno. Všechno, co je malé, ubohé a má odpudivý zjev, je zavržováno.

PANE, dej nám svůj milující pohled, který proniká jako meč lásky do druhého člověka - aniž by se díval na jeho vzhled, společenské postavení, bohatství či chudobu, barvu pleti nebo na stáří.

4. Ježíš se setkává se svou Matkou

Ona u toho byla vždycky a všude: když byl její Syn oslavován, přihlížela s chvěním a úžasem. Když je mučen, je tu víc než kdy jindy. Mlčí a trpí.

PANE, kéž nám pohled tvé Matky a její přítomnost osvětluje na cestě naše srdce.

Růženec – modlitba ubohých – ať je naší silou a životem.

Maria, nauč nás, mladé, milovat a trpět.

5. Šimon pomáhá nést kříž

Dokud budou různí Šimonové ochotni se na své cestě zastavit, a ne jít nevšímavě dál, dokud budou jednat - bude mít naše planeta jméno: Naděje, Společenství, Soudržnost.

PANE, ošetřovatelka držící za ruku toho, kdo o samotě v nemocnici umírá. Vychovatel ztracený uprostřed sídliště, který je mlčící láskou a živou nadějí. Gymnazista, který vyhradí svůj víkend pro spolužáka, jehož rodiče se rozvedli, - to jsou Šimonové, kteří se až do skonání času budou zastavovat nejen proto, aby se podívali, ale aby bez ohledu na riziko ihned přiložili ruku k dílu.

Pane, rozmnož počet Šimonů!

6. Ježíšova svatá tvář

Psát, říkat a ukazovat, co je na světě krásného a velikého, to je jedno z nejkrásnějších poslání, jaké může muž či žena na světě zažít.

PANE, dej našim slovům a našim perům sílu mluvit a psát o kráse tvých stvoření a tvého tvoření. Dej nám uctívat pravdu a krásu. A pak každá znetvořená tvář zazáří. Každá, i sebetvrđší pravda osvíti.

7. Ježíš padá pod křížem podruhé

Vždycky si myslíme, že tentokrát padáme naposled. Naše pýcha je veliká a cesta stmá.

PANE, nedovol nám, abychom si kdykoli mysleli, že jsme došli k cíli. Dej nám, abychom pečovali o tělo, ducha, srdce i inteligenci. Od věku, kdy bereme rozum, až ke chvíli, kdy náš pohled hasne, učme se pokoře.

8. Jeruzalémské ženy pláčou nad Ježíšem

Připomeňme si: jedna tyranizovaná žena, když se dozvěděla, že synek jejího mučitele stůně, se tohoto muže vypytovala, jak se jeho dítěti vede!

PANE, duchem evangelia je láska. Pro křesťana neexistují přehrady, hranice ani rasy. Ať se naše náboženství stane láskou, Pane. Ať je celá země ozařována jejími paprsky!

9. Ježíš padá pod křížem potřetí

V den, kdy pochopíme, že za každým utrpením, každým smutkem a každou těžkostí jsi přítomen ty, znovu povstaneme: silnější, vroucnější a odhodlanější.

PANE, mladému člověku, který chce spáchat sebevraždu, dej tu konečnou vůli, která ho přiměje žít. Nemocnému, který už nevěří v uzdravení, dej sílu k překonání bolesti. Dívce, které chce jít na potrat, pošli přátelskou oporu, která jí umožní poznat, že není nic většího než život.

10. Ježíš svlečen ze šatů

Nic člověka neponíží víc, než když je svlečen do nahoty svého těla. Když je z něho jen číslo. Nebo když je prohlášený za „nenapravitelného“.

PANE, v Indii se umírá hladem. V Evropě se umírá hlavně na to, že člověk pro nikoho nic neznamena. Dej nám, Pane, abychom byli těmi, kteří sytí, oblékají, ale hlavně pro někoho něco znamenají. A abychom nikdy nepustili podanou ruku, kterou jsme uchopili.

11. Ježíš je ukřižován

Nebyl sám. Z každé strany jeden „mladý kriminálník“. První mu spílá. Druhý, který si uvědomuje své viny, prosí za odpuštění.

PANE, díky za to, že jsi řekl tomu kajícímu lotrovi: „Pojď se mnou do ráje.“ Opakuj nám často ve skrytu našich srdcí, že nikdo není ztracený. Že o odpuštění může prosit i ten největší tyran, zdánlivě zrůda, krvežíznivý katan. A že ty je pak spasíš. Uč nás připomínat si, že každý z nás je tak trochu tyran, zrůda a katan.

12. Ježíš na kříži umírá

Říkejme pěkně zřetelně, když se modlíme k Marii: „Pros za nás hříšné, nyní i v hodině smrti naší.“

PANE, nemocí nás, dobře živených, dobře bydlících, pohodlně usazených lidí je, že se bojíme smrti.

Ty, který jsi zemřel a který vstaneš z mrtvých, uč nás smrt milovat. Ona je naší druhou kolébkou.

Dej nám pevné kroky, které míří k ní. Ona vede k dokonalému životu. A pak nám dej onu neukojitelnou zvědavost po onom světě. „Tam u tebe bude všechno jen láska.“

Dej našim krokům, našim gestům, našemu srdci vůni lásky, která je předzvěstí ráje. A pak budeme žít v radosti.

13. Ježíš je sňat z kříže a odevzdán Matce

Byl jsem na dvou pohřbech dětí. První byl strašlivý. Matka se nechtěla pustit rakve. Druhý byl nádherný. Rodiče plakali, ale opěvovali naději.

PANE, uč nás tváří v tvář smrti, abychom byli tím, kdo svou mlčenlivou modlitbou a láskyplnou přítomností vyvolává žížeň po tobě. Mužové i ženy všech dob nesmírně potřebují svědky lásky a naděje.

14. Ježíš položen do hrobu

Když mrtvému upravují tvář líčidly a balzamují ho, aby byl uchován co nejdéle, je to snaha jeho úmrtí popřít a dosáhnout - i nákladnými prostředky - jakéhosi *zdaní*, že žije dál.

PANE, dej, abychom hledali smysl života a smrti jinde než u sebe. Pohřbívat drahého zesnulého za několik hodin po smrti a v prostém rubáši - to je poučení, které k nám, křesťanům, přichází od našich muslimských bratrů a sester. Uč nás, ať společně s nimi cítíme krásu života i tvou vůli vytrhnout nás z ní, abychom rychle vystoupili k tobě.

Vzkříšení

Kdybys nebyl vstal z mrtvých, můj život křesťana by neměl smysl. Říkám-li o sobě, že jsem křesťan, a přitom nemám svou tvář zmrtvýchvstalého, neučím o ničem.

Žiji-li jako pohan, nepřináším svědectví o ničem, i když každou neděli slavím tvé vzkříšení.

Dej mi žít tak, ať už si lidé jen nad mým způsobem života pomyslí: není možné, aby Bůh nebyl.